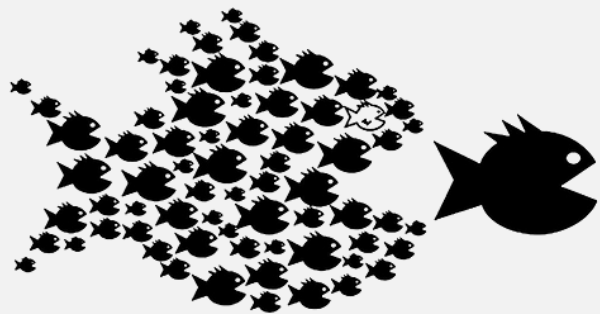

Σε μια εποχή που η οικονομική κρίση δείχνει τα δόντια της, η επίθεση σε κοινωνικά (εργασιακά και εκπαιδευτικά) αγαθά καρυδώνετε. Την ώρα λοιπόν που η κυβέρνηση πιεσμένη από τις επιταγές της ΕΕ σαρώνει κάθε επαγγελματικό δικαίωμα στο στόχαστρο μπαίνει και η παιδεία!

Ας φανταστούμε λοιπόν ένα πανεπιστήμιο ως ένα μικρόκοσμο της κοινωνίας. Έρχεται λοιπόν ένας νόμος πλαίσιο που από τις αναγγελίες της υπουργού παιδείας έγινε σάλος σε ολόκληρη την κοινωνία και στα ΜΜΕ με τίτλους “επιχειρηματικό πανεπιστήμιο προ των πυλών”. Ένα πανεπιστήμιο δηλαδή που θα έχει ως μοναδικό του σκοπό να παρέχει **εξειδικευμένη γνώση από ένα μείγμα αντικείμενων** . Για παράδειγμα πλέον δεν θα υπάρχουν ηλεκτρολόγοι μηχανικοί η πολιτικοί μηχανικοί άλλα ένας “μηχανικός” ο οποίος θα έχει ένα φάκελο δεξιοτήτων ανάλογα με τα μαθήματα που θα αποφασίσει να επιλέξει (πχ. Ένας μηχανικός που γνωρίζει από μια γλωσσά προγραμματισμοί άλλα επίσης γνωρίζει να κάνει μελέτες για το έδαφος). Αυτό έχει ως αποτελέσματα την κατάργηση του ενιαίου αντικείμενου οδηγώντας τους απόφοιτους σε ένα ατομικό κυνήγι εργασίας με σκληρή εξειδίκευση και εκμετάλλευση αφού πλέον δεν υπάρχει (πχ για τους μηχανικούς το ΤΕΕ) ένα σωματείο για να διεκδικεί δικαιώματα και να προστατεύει τα μέλη του. **Επίσης από μια τόσο τυχαία όσο και σκόπιμη κίνηση το νέο υπουργείο παιδείας ονομάστηκε δια βίου μάθησης** . Ένας νέος νόμος λοιπόν ο νόμος της αξιολόγησης εφαρμόζει την αντικατάσταση του πτυχίου και του γνωστού βαθμού (1-10) με πιστωτικές μονάδες η οποίες συνεχίζουν να αυξάνονται κάθε φορά που περνάει κάποιο ένα μάθημα η και στην συνέχεια κάθε φορά που παρακολουθεί ένα σεμινάριο . Με αυτό τον νόμο και σε ταύτιση με τον προηγούμενο πλέον δεν υπάρχει η έννοια ενιαίο πτυχίο υπάρχουν ταυτότητες σε κάθε απόφοιτο ανάλογα με της πιστωτικές μονάδες που έχει μαζέψει και αυτός ο αριθμός και μόνο θα έχει αντίκρισμα στην αγορά εργασίας (πχ ένας απόφοιτος με 500 credits θα παίρνει πιο εύκολα δουλειά από έναν απόφοιτο με 300 παρόλο που το γνωστικό τους αντικείμενο είναι το ίδιο και έχουν τελειώσει ακριβώς την ίδια σχολή). **Τέλος με τους νόμους, δίδακτρα, ποινικοποίηση των συλλογικών αγώνων(καταλήψεις, διαδηλώσεις),οριοθέτηση του ασύλου(ουσιαστικά κατάργηση), μάντζερ από μεγάλες επιχειρήσεις που θα διοικούν το πανεπιστήμιο, και η λίστα συνεχίζεται...**

Όλες αυτές λοιπόν οι αλλαγές ελέω οικονομικής κρίσης γίνονται με σκοπό την σωτηρία της χώρας . Η σωτηρία λοιπόν της χώρας προϋποθέτει ένα τρίπτυχο διαφορετικό από το “ψωμί, παιδεία. Ελευθερία” που φώναζαν οι φοιτητές του πολυτεχνείου άλλα ” ανεργία, φτώχεια , ατομικότητα”. **Έτσι λοιπόν ένας φοιτητής βγαίνοντας στην αγορά εργασίας πρέπει να ξεχάσει την εικόνα ενός καταξιωμένου εργαζομένου με πτυχίο, με δικαιώματα με ένα μισθό που μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του .**

ΑΝΕΡΓΙΑ

Το αύριο λοιπόν ξημερώνει πολύ δύσκολες μέρες για έναν εργαζόμενο. Κάθε νέος βγαίνει σε ένα καθημερινό κυνήγι εργασίας και τα ποσοστά ανεργίας καλπάζουν επικίνδυνα. Επαγγέλματα με σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση , δεν έχουν την δυνατότητα να απορροφήσουν μεγάλη μερίδα αποφοίτων και έτσι ένα συντριπτικά μεγάλο κομματική καταλήγει, είτε να ασχοληθεί με κάτι διαφορετικό με αυτό που σπούδασε είτε στην ουρά του ΟΑΕΔ ζητιανεύουν για ένα κομμάτι ψωμί. **Αλλά και πέρα από τούς νέους εργαζομένους και παλαιότεροι καταλήγουν άνεργοι αφοί επιχειρήσεις κλείνουν η κηρύττουν πτώχευση , μαζικές απολύσεις ελέω οικονομικής κρίσης , εξαντλητική μείωση μισθών και το φάντασμα της αβεβαιότητας έχει κουκουλώσει ολόκληρο τον κόσμο της εργασίας. Την ώρα δηλαδή που η ζωή ακριβαίνει η ανεργία διογκώνετε** . Ένα ενδεικτικό παράδειγμα είναι τα ποσοστά ανεργίας και η

διακύμανση τους από το 2008 που έσκασε η βόμβα της κρίσης . Το 2008 το επίσημα καταγεγραμμένο ποσοστό ήταν 8,5% ενώ μέσα σε μόλις ένα χρόνο έφτασε το 12% . Παράλληλα πρέπει να σημειωθεί ότι το 32,5% των ανέργων είναι νέοι ηλικίας 15-24 ετών , τα ποσοστά αυτά σύμφωνα με εκτιμήσεις αναμένεται μέσα στα επόμενα χρονιά να αυξηθούν κατακόρυφα. Την ώρα λοιπόν που ΕΕ και τρόικα παρουσιάζουν ως πρόβλημα στην ελλαδική αύξηση πληθυσμού και υψηλούς μισθούς με μια απλή αναζήτηση συνειδητοποιούμε ότι όχι μόνο οι μισθοί δεν είναι ανάλογοι με την ακρίβεια της καθημερινής ζωής, αλλά η Ελλάδα αποτελεί μια χώρα με αυξημένα ποσοστά υπογεννητικότητας.

ΝΕΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ

Με όλες αυτές τις μεταρρυθμιστεί ξεκινώντας από την εργασία και φτάνοντας στην εκπαίδευση στόχος είναι η δημιουργία ενός νέου μοντέλου εργαζόμενων οι οποίοι θα είναι χρήσιμοι στις απαιτήσεις της σημερινής αγοράς εργασίας σύμφωνα με της επιταγές των μεγάλων επιχειρήσεων. Το νέο αυτό μοντέλο περιγράφει ένα εργαζόμενο αναλώσιμο προϊόν ,πλήρως εξειδικευμένο και απόλυτα διαχωρισμένο με το τελικό προϊόν . Ένας εργαζόμενος δηλαδή θα γνωρίζει πλέον πως θα πρέπει να αλλάξει μια λάμπα χωρίς να γνωρίζει ολόκληρο το σύστημα με το οποίο λειτουργεί το φωτιστικό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα έναν εργαζόμενο βορά στον εργοδότη ένα ρευστοποιημένοι στρατιωτική εκπαιδευμένο αποκλειστικά και μόνο για μια συγκεκριμένη εργασία για την οποία θα αμείβεται ελάχιστα . Επιπλέον παρουσιάζει έναν εργαζόμενο σε έναν ατομικό δρόμο διεκδίκησης με ελαστικές συμβάσεις εργασίας. Όλες αυτές οι μετατροπές αποσκοπούν σε ένα συνολικότερο σχέδιο του καπιταλιστικού συστήματος για την απεγκλώβιση από το οικονομικό αδιέξοδο. Το νέο μοντέλο εργαζομένου αποτελείται από 3 σκέλη. Αυτά είναι:

- **Ελαστικές συμβάσεις εργασίας:**

Σύμφωνα με τις αλλαγές ο «νέος» εργαζόμενος θα είναι αναγκασμένος να υπογράφει μια σύμβαση, σύμφωνα με την οποία ο εργοδότης καθορίζει πλήρως τόσο το ωράριο, όσο και τον μισθό και τις συνθήκες του εργαζομένου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή του εργαζομένου σε δούλο με σκοπό να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της εκάστοτε επιχείρησης.

- **Ημιαπασχοληση :**

Κατάργηση του βασικού και μόνιμου μισθού και παράλληλα μη μονιμοποίηση του εργαζομένου οδηγώντας στη δημιουργία ενός κλίματος αβεβαιότητας για τον εργαζόμενο που αφ' ενός σκέφτεται την άμεση επιβίωση και αφετέρου τη μελλοντική επαγγελματική του πορεία. Δηλαδή ένας ημιαπασχολούμενος εργαζόμενος θα δουλεύει σύμφωνα με ένα μπλογκάκι, μέσα στο οποίο αναγράφονται οι ώρες εργασίας του, πόσες από αυτές είναι παραγωγικές και σύμφωνα με αυτό θα αμείβονται από τον εκάστοτε εργοδότη.

- **Ανασφάλιστοι εργαζόμενοι:**

Κάθε εργαζόμενος μέχρι στιγμής είχε κερτημένο την ασφάλεια στην εργασία του, ώστε να διαθέτει ένα βασικό εισόδημα όταν αποσυρθεί από την εργασία του. Κοινό χαρακτηριστικό της σημερινής κοινωνίας είναι η παραβίαση του δικαιώματος αυτού, πόσο μάλλον της μελλοντικής που βρίσκει σύμμαχο του το Νόμο του Ασφαλιστικού, με τον οποίο οι συντάξεις «ψαλιδίζονται» και τα όρια συνταξιοδότησης αυξάνονται επ' άπειρον. Εκμεταλλευόμενος όλες αυτές τις αλλαγές ο εργοδότης εκβιάζει τον εργαζόμενο, προσφέροντας ανασφάλιστη εργασία με υψηλότερο μισθό δίνοντας έτσι στον εργάτη μια «ψευδαισθήση» ανταμοιβής των κόπων του την ώρα που τα δικαιώματα του καταπατώνται.

